

Yksi laulu

Ruusuhyökköön tulemattomista
elon-tarpeista.

Kansan huolto

Kirjoittanut:

E. A. Saarinen.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

Tampereen
kaupunginkirjasto

3640 Ahl

Tampereella,

80: - J. F. Olan kustannuksella.

Tampereen Kirjapaino-Osakeyhtiön Kirjapainossa.

Saulu kahwista ja sokerista, sekä wiinasta ja oluesta.

(Saul. I. „Buonna kuuftymmentä kuus“ j. n. e.)

I.

1. Tässä mä laitan laulun taas,
Mehusta kun meldän maasi' —
Nina jola aikana,
Kansall' on tosit arpeina. —

2. Waimosen wäen waralta
Kauppiail' on kahwia,
Ja sokeria summittain,
Joita pitääpi olla ain'. —

3. Kaupungissa ja maallakin,
Tää tavara on tärkehin,
Eineenä ensimmäisenä,
Kun auki seawat filmänsä.

4. Kaikki wanhat ja waimaiset,
Urhäiset ja alhaiset,
Pienet piimäparratkin,
Totutettu on siihen niin,

5. Että ei unen-uswalta
Pääse poises wuoteelta,
Kahwill' ellei kurltua,
Ensin puhtaaksi puistata.

6. Sittenpä filmät sellenee,
Kieli kulta kerkenee,
Lausehia lausumaan,
Larmosto töitä toimimaan.

7. Marfintin waimo-wäellä,
Kieli kyl' on kewelä,
Kahwifestin aikalana,
Hei julki tuomaan juttuja!

8. Kuuluisat kylän kupparit,
Potrat piikkain pouwarit,
Telee työnsä toimella,
Kun on tyhältä kahwia;

9. Waan kahwikullan puutteessa,
Ei wedä werta jarmensa,
Myös ei ilman kahwitta,
Korttinsa tiedä sulhaista. —

10. Minkään kielen kantajat,
Nuo sanomien saattajat,
Tietää seikat selwemmin,
Kahwia kun saa enemmän.

11. Siis kansan taitenluokkaiset
Tyhten toi' on tottuneet,
Että elo kahwitta, —
On tuiji työläs tutala. —

12. Emännät sekä isännät,
Mentä tätä imewät,
Pojat tyttärensä ja —
Marfintin ruotsalaisissa, —

13. Siellä on pannu porossa,
Kiehuwana, kuumana,
Pitkin päivää pirtissä,
Kalwella sekä kesällä.

14. Samoin on Suomalaisissa,
Muutamissa paikoissa,

Töllisä ja taloisja,
Hei aina kahwi kuumana!

15. On sentään julo-Suomesja
Palkoin niitä paikkoja,
Jois' ei turjaa kahwia
Bidetä tarpeellisena; —

16. Mutta kas niisä taloisja
Kyll' on rahoa kaapissa,
Sefä wiljaa wiljalta,
Katonuosten waralta;

17. Kun ne ei wilja-kuormia
Kauppialle waihetta,
Sokeriin ja kahwihin,
Wiiniin, rommiin ja konjakkiiin.

18. Waan wiljat wain, myö rahalla,
Ostaa rautaa, suoloja,
Terähästä ja tahtonsa,
Joita ei kaswa peltonsa.

19. Jo se puiden paljoustin,
Mitä kuluu kahwihin,
Maksaa markat maassamme,
Kaiketi kaupungeissamme.

20. Paits itse kahwi kultanen,
Mitä maksaa Suomellen,
Kestlmäärin vuosittain,
Miljoonaa par-hymmentä wain.

21. Eikö oo siwä summa tuo,
Jonka huwiffensa juo.
Suomalaiset suuhunsa,
Jost' ei oo elon apua.

22. Markat ne ulos uivat waan,
Laiwoja waikka lastataan,
Tuhansittain kesillä,
Suomemme rantawesillä. —

23. Biljalla, woilla, talilla,
Lankuilla ja lavboilla,
Haloilla ja terwalla,
Monella muulla tuotteella.

24. Mitkä on maamme suloinen
Ehdoks elon meitillen,
Powsanssa pyhässä,
Säilyttännä on hyvänä. —

25. Siis kalliit kansalaisemme,
Miks turhuuteen tuhlaamme,
Maamme armaan antinet,
Herramme hyvän suomiset. —

26. Olut ja wiina samaten;
Turhuutta tuo tuhanner,
Tuhansia Suomelle,
Työntäwi tempoo tuonelle:

27. Miehillä meidän maassamme
Täyttää, lisää linnamme,
Jotka warmaan wiinatta
Koreesti oist kotona. —

28. Joita jo nuoret naisjetkin,
Oppineet on ottaan niin,
Ettei poljes pailalta
Pääse „lutjale wuoteelta“. —

29. Hei mitä fitten miehemme,
Tään suloksen Suomemme,

Joiesta ensin osa on,
Tähänkin taitoon tawaton.

30. Meidän kun miehet menettää
Perättäisiin päiviä,
Nina kuussa kussakin,
Kuitenkun kaupungeis' on niin.

31. Paikla paitoinpa maallakin
Tapaa toisinaan niin,
Jois' on „kunnon-kiewarit“
Rohkeat sala-rouwarit.

32. Niissä ne marlat miehiltä,
Rikkailta ja köyhiltä,
Hukkaan mennä huilahtaa,
Karklusta alas huilahtaa.

33. Mutta se mikä wiinassa
Juodaan, sekä olwessa,
Raha jääpi Suomehen,
Mutta on meno hirmuinen.

34. Waimot sit' itkee walittaa,
Juomarikin itse saa,
Puutteita ja lipuja
Kärviä juomisestaan. —

35. Etis weikot kättä kätchen,
Lujast' yhteen lyöklääten:
„Ettei wiinaa olutta
Kurjuuden tuojaa huolita.“ —

II.

Ronjakista, wiinistä, rommista, werasta,
rikoosta, silkistä ja sametista y. m. ulko-
maalaisista ylöllisyys-tawaroista.

36. Paljon on sulo Suomessa
Kämeitä ja korpia,
Jotka kaipaavat kuokkijaa,
Hei miestä maiden muokkaajaa.

37. Siis miehet sulo Suomemme,
Bohjan pulskit poikamme,
Ronjakit, wiinit, rommit pois,
Varoja sitten kyllä ois. —

38. Waitanne muokkaelemaan,
Näinnyt, pelot, laittamaan,
Kelvolliseen kuntoon,
Niisjähän meillä turwa on. —

39. Werat, rikoot, silkkit pois,
Jos ne waikka kuinka ois,
Mielestä mieluhisic,
Neidoilta sejä pojilta. —

40. Kahwit, wiinit ja ronjakit,
Buurpurat, silkkit, sametit,
Niit' ei ois Suomi tarwinnut,
Ne jos ois hitto horminnut.

41. Niin oisi rikas meidän maa
Satakunta ja Bohjanmaa,
Keski Suomi, Karjala,
Sawo, Häme ja Uusimaa. —

42. Wan ulkomaiset tawarat
Maamme köyhäks saattawat,

Raha latoo maasta pois,
Tuntuu kun ei tuloja ois. —

43. Nyt mennehet on metsämme,
Saloista saadut rahamme,
Kuffarot on kurtussa,
Koreilusta ja juomista. —

44. Talonpoika ja neitonen,
Näytä ei koskaan koreellen,
Kun on osto-waatteissa,
Waan kotokuto purussa. —

45. Sen olen kuullut korkeilta
Oppineilta herroilta,
Jotka juosii Suomea
Katsowi kansan parasta. —

46. Bapulaijat ja apinat,
Matkii muita oppivat,
Mut' älä Suomalainen jä
Niin ole enää tekewä.

47. Suo sinä rouwain ryökinäin
Koristella eestinpäin
„Matti Meikäläiseltä“
Saapi he ylistyksensä.

48. Nyt isännät ja enännät
Pöyhvästi päättäkää
Ett' ulkomaiset tawarat
Pois paitoiltanne poistuwat.

49. Niin rahaa ruunun maksuihin
Sekä kunnan-kuittihin,
Min' on teillä olewa
Puutost' ei pulmaa tunneta.

50. Näin nyt olen näyttänyt
Kuin! on kansa läyhtänyt
Sabat milloonan sa ai!
Koreuteen ja mäsäs joi!

Arvo H. Nürri
Tampere - Ki